

Pohodlné křeslo potažené džínovinou nemusí být jenom sen

Není místnost bez nábytku. Ten spoluvytváří prostředí a klima, které na nás působí a ve kterém trávíme nejvíce času v životě. Při jeho nákupu nemusíme vždy sáhnout do obchodu pro „tuctovku“, ale můžeme si vybrat krásný kousek s příběhem na 100 let. O renovaci nábytku jsme hovořili s Dušanem Hubáčem.

Zdroj: MyThonet

Křeslo s taburetem

Můžete prosím na úvod představit čtenářům historii společnosti MyThonet?

Na začátku byl stůl, nyní za vším vidíme křesla a židle. Naše malá firma vznikla úplně náhodou, takový nevinný startup. Jednou při cestě z práce jsem u kontejneru našel malý televizní stolek. Byl poměrně čistý a napadlo mě s ním něco udělat. Hned týž den jsem stůl ve sklepě obrousil smirkovým papírem a natřel ho tónovacím lakem po mém dědovi. Výsledkem jsem byl překvapen. Vzal jsem stolek domů, ale tam jsem se dozvěděl, že je to další zbytečný křám, na který nebylo volné místo.

Odhaduji, že jste ho zkusil prodat.

Ano, v té době jsem měl ještě účet na jednom internetovém bazarovém portálu. Stolek jsem přes mobil vyfotil a vystavil za 500 Kč. Prodal se do 10 minut. Paní, kte-

rá si ho vyzvedla, měla obrovskou radost a byla překvapená kvalitou zpracování. Řekl jsem si, že na tom asi něco bude. Začal jsem sledovat inzeráty takových věcí na více internetových bazarech. Občas jsem něco koupil a zkusil to zrenovovat. V té době se jednalo maximálně o 3 kusy za měsíc. Prodejnost byla asi v podobném duchu jako nákupy.

Podařilo se takto získat i větší zakázku?

Asi po měsíci reagoval na můj inzerát majitel jedné pražské restaurace, kterému se práce líbila, a chtěl si nechat zrenovovat a doplnit celou restauraci. Neměl jsem na to kapacitu, a tak jsem o tom řekl svému kamarádovi, který je šikovný, a zakázku jsme udělali spolu. Od té doby spolupracujeme. Postupně jsme se seznámili s různými lidmi a obchodníky, pro které jsme re-

novovali nábytek. Oba máme svoje vlastní zaměstnání a tato aktivita – koníček – nyní funguje i jako přivýdělek.

Co pro Vás osobně znamená zrenovovat nějaký kousek nábytku? Jaké pocity to ve Vás vyvolává?

Jedná se o časově náročnou činnost. Snažíme se neustále zlepšovat a zdokonalovat a stále v tom hraje roli i naše nadšení pro výsledek a vytvoření něčeho krásného, co potěší ostatní lidi. Líbí se nám, když výrobek udělá nejen radost, ale je navíc užitečný. Renovovace starého nábytku, někdy vyhozeného, podporuje celkovou udržitelnost již odložených a nepotřebných věcí, vdechne jim nový život a zachová slávu a kvalitu architektů a návrhářů, kteří nábytek kdysi přivedli na trh.

Jak je na tom ČR z pohledu kapacit odborníků/řemeslníků v oblasti renovace nábytku?

Jak jsem zmínil, vše je náročné na čas i na prostor, kde nábytek renovujete. Domnívám se, že profesionální odborníci se zabývají restaurováním nábytku, který míří do zámků, hradů a taky za hranice. My se svým nadšením to za práci nepovažujeme, spíš za náročnější koníček. Udržet kvalitu je ale velice náročné. V dnešní době si každý může na zahradě cokoli „zbrousit a natřít“, ale udělat několik židlí nebo křesel, aby vše bylo kvalitní, hezké a funkční, není tak snadné. Mnozí lidé nevidí čas věnovaný každému výrobku. Někdy pracujeme za 100 Kč na hodinu.

Proč by měl člověk pořídit takovýto originální kousek nábytku s příběhem a nezájít do nějakého obchodu pro „tuctovku“?

Člověk musí cítit určitý respekt a pokoru k výrobkům, které již dřív někomu sloužily, a musí se to člověku líbit. Navíc nábytek vyrobený v dřívějších dobách a prověřený časem je velice často po renovaci funkčně udržitelný mnohem více let než nové výrobky například z nábytkových řetězců. Bohužel v Česku často hraje roli cena. Lidem není divné pořídit si židli za 790 Kč a za 2 roky ji odvézt do sběrného dvora, než například koupit si ji od nás za 2 500 Kč. Taková židle může vydržet dalších 100 let při drobné údržbě, kterou zvládne každý, jako dotáhnutí šroubů. Mnoho kusů nábytku má za sebou zvučná jména architektů, jako jsou Halabala, Hoffmann, Navrátil, Požár, Šmídek a řada dalších.

Jak byste charakterizoval svého zákazníka?

Naším zákazníkem je především běžný občan, který si zařizuje bydlení či chatu,

začínající podnikatel, který vybavuje restauraci nebo kavárnu, nebo třeba člověk doplňující si svoji sbírku sedacího nábytku. Najdou se ale i zajímavější požadavky na zakázky. Například brzy budeme renovovat náš pracovní stůl pro film o Anně Frankové. Často se na nás obracejí lidé, co mají vztah ke starším či retro věcem, se kterými se setkali v mládí nebo u svých předků.

Jaký je zájem o takové renovace? Převládají lidé, kteří si nechají nábytek z renovovat, nebo ti, kteří jej kupují?

Naši zákazníci jsou z 90 % lidé, kteří si k nám přijdou vybrat již hotové věci, na kterých průběžně pracujeme. Zbýlých 10 % tvoří zakázky. Upřednostňujeme, aby si lidé přišli židle a křesla vyzkoušet a podívat se na jejich skutečnou barevnost a design. Fotografie není úplně vypovídající. Většinou si vyberou a my jim poté na nábytku třeba ještě něco upravíme dle přání. Zájem o renovace je poměrně velký, ale na druhou stranu vznikají stále nové a nové firmy, které konkurují cenou. Bohužel jejich kvalita práce je často nižší. Hodně předěláváme podobnými firmami již zrenovované věci, které si u nich zákazníci vybrali jen přes internet a nechali si je poslat přepravcem. Některé kusy byly opravdu v katastrofálním stavu.

Jaký je zájem o tento typ nábytku v porovnání se zbožím ze zahraničí? Existuje nějaké srovnání?

Český trh je pro běžné obyvatele, zde rozhoduje hlavně cena. Objevují se i lidé movitější, kteří mají zájem o koupi retro nábytku od známých návrhářů. Jedná se hlavně o pracovní křesílka. V zahraničí je po československém nábytku velký hlad. Takové země jako Holandsko, Francie a Anglie chtějí vše v původních stavech. Německo, Rakousko a USA vždy po renovaci. Tyto informace mám pouze od obchodníků. Nemáme bohužel kontakty do zahraničí, ale chceme, aby „náš“ nábytek těšil v Česku.

Naše čtenáře by určitě zajímal základní postup při takové renovaci. Jaké používáte materiály, barvy nebo laky?

Postupem času jsme se díky zkušenostem dostali do stadia, v němž pro naše renovace používáme nejkvalitnější mořidla, laky a oleje. Každý kus nábytku, který koupíme, necháme vždy delší dobu ve skladu, tedy na suchém místě. Je to nejen z důvodu možného skrytého červotoče, ale i proto, že nábytek mohl původně být ve vlhkém prostředí. Následně jej kompletně rozšroubujeme, rozložíme

na jednotlivé komponenty a zbrousíme. Takto čistý se poté skládá do původního stavu, pokud možno za použití původních šroubů, a vše se k sobě ještě lepí a klíží. Po zaschnutí děláme první kroky povrchové úpravy: šelak, lihové mořidlo, lazura nebo lak. Záleží na konkrétní židli či křeslu. Mezi jednotlivými vrstvami se nábytek brousí houbovým smirkem, aby došlo ke zjemnění povrchu. Nábytek musí být připraven k užívání, nesmí se rychle opotřebovat. Polstrovaný nábytek nikdy nepřetahujeme látkou, ale vždy vybouříme na kostru. Vše kromě pružin se vyhazuje a nahrazuje novými kvalitními materiály. K polstrování vybíráme finální látku, pokud možno podobnou s původním vzorem a druhem látky.

Moc mě ve vaší nabídce zaujalo modré křeslo s taburetem potažené džínovinou. Jak Vás to napadlo, proč jste se rozhodli využít tento materiál a kde ho sháníte?

Toto křeslo je již třetím výrobkem z džínoviny. Udělal jsem si jedno do své sbírky sedacího nábytku vyrobeného v Československu. Moc se mi to líbilo, a tak jsem zkusil udělat ještě dvě další. Na moje křeslo jsme použili pouze nenosené kousky džínoviny sebrané v šatnících naší rodiny. Při tvorbě dalších dvou proběhla druhá vlna rabování šatníků a také jsme navštívili jeden second hand, kde jsme koupili čtyři staré džíny a jednu sukni. Vše jsme vyprali, vyžehlili a rozstříhali na kusy látek. Výsledek byl ohromující. Jediné, co je na křeslech nové, je nit. I výplně jsou z recyklovaného materiálu.

Myslíte si, že by stát měl aktivně podporovat opravy, a to nejen nábytku? Třeba Vídeň je v tomto směru formou poukázek velmi aktivní.

Myslím, že se to už částečně na úrovni státu či jednotlivých měst děje. Existují sběrné dvory s možností si něco odkoupit zpět a také různé nábytkové banky. Existuje i firma v Praze, která je podporována ze strany magistrátu za upcyclaci nábytku tím, že jim byly poskytnuty luxusní prostory v centru města skoro zdarma a podpořeny dotace na provoz.

Spolupracujete s nábytkovými bankami nebo reuse centry?

Nábytkové banky jsou především pro lidi, kteří nemají finance na nový nábytek a nakupem v nich jsou spokojeni s kousky v tom stavu, v jakém jsou. Nakupujeme na internetu od lidí a obchodníků, co nabízí přebytečný nábytek. Snažíme se nic nevyhodit a vše postupně zpracovat. Bazary se

na nábytek už moc nezaměřují, zabírá totiž hodně místa a není z toho významný zisk.

Pořádáte nějaké odborné semináře pro širokou veřejnost na téma „jak se starat o nábytek“, „opravy“ nebo něco podobného?

Tímto se nechceme zabývat. Jde o to, že oba chodíme do zaměstnání a ve volném čase pracujeme na nábytku pro radost a jen jako přivýdělek. Domnívám se, že o toto se má starat Ministerstvo školství či Ministerstvo pro místní rozvoj, aby upřednostnili a podpořili řemeslo v ČR třeba i formou rekvalifikačních kurzů ve spolupráci s úřady práce. Za posledních třicet let řemeslo skoro vymizelo. Hlad po maturitě je jedna věc, ale proč nemůže mít každý maturant též aspoň jeden výuční list? Některé odborné školy to již zavádějí. Řemeslo žije, ale bohužel umírá.

Setkal jste se s tím, že by byl v rámci veřejné zakázky požadován renovovaný/opravený nábytek? Pokud ne, myslíte, že by toto mohlo podpořit nový život pro staré kousky?

Veřejné zakázky jsme nikdy nedělali. Nebráníme se jim, ale většinou je zadavatel již domluven s nějakým architektem, který je zaháčekován ve firmách produkujících nábytek, a tam nikoho nepustí. Veřejná zakázka bývá vyhlašována obvykle jen pro formu.

Ve Švédsku mají obchodní dům s použitým nábytkem. Uživil by se v Česku?

Asi ano, ale konkurence je v ČR opravdu velká. Tím myslím trh s obyčejným nábytkem před renovací. Nemyslím si, že by obchodníci byli ochotni se dělit o prostory, aby zde různé firmy nabízely nábytek pod jednou střechou. Obchodníci v ČR ještě nejsou tak uvědomělí.

Chytrá domácnost, integrované senzory, digitalizace... Umíte si představit něco jako „chytrý nábytek“? Co by to bylo?

Za nás asi ne, to není směr, kam chceme postupovat. Chceme a snažíme se dávat nábytek do původních stavů a designu, nechceme smart Thonet. Momentálně hledáme hezký prostor, kde bychom rádi dlouhodobě vystavili československý nábytek. Existuje i několik muzeí. Třeba některé zámky hledají náplň pro prázdné prostory. My už máme opravdu krásnou, ucelenou sbírku, kterou by lidé možná rádi viděli, udělali si představu o kvalitě, a třeba tak našli cestu ke koupi či renovaci. Přeci celý svět nemůže stále chrlit nové a nové věci, které jsou často zbytečné a nic nevydrží. ○